

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

-

Datum 30. 4. 2012

Skupina divadla

HaDi

Vaše jméno Michaela Dragounová

Demografické údaje o respondentovi

Věk

16

Pohlaví mužské

Studium

SŠ – počítačová grafika

Povolání Kabinet múz

- Jak trávíš volný čas?
- Teď obvykle... Dříve jsem byl více v tom divadle, a jak už tam nepracuju, tak tam moc času už nestrávím. Takže teď zatím prací v tom Kabinetu a venku.
- A máš nějaký volný čas, vyloženě jako volný?
- Relax. No nějaký ty relaxový činnosti.
- Třeba sport nebo...?
- Fotbal. Kino. Divadlo občas.
- A jak vysoko bys dejme tomu tu kulturu postavil na tom žebříčku hodnot? Jak moc času ti zabírá?
- Tak průměr ta kultura. Ty divadla teď.
- Do jakých dalších divadel chodíš? Nebo kam chodíš za kulturou? Říkals kino. Někaké koncerty třeba?
- Jo, taky. Koncerty. Od něčeho tvrdšího až po to moderní taky. Takže všechno, až na dechovky.
- Když máš před sebou volný večer a máš si vybrat, kam půjdeš za kulturou...co tě v tu chvíli nejvíc ovlivní? Internet, přátelé nebo se o něčem někde dočteš?
- Záleží taky na kritice přátel, jestli mi to doporučí nebo ne. A podle toho se rozhodnu.
- To, že bys seděl u počítače a vyhledával nebo si četl...?
- Když jsem na tom počítači tak se občas podívám, jestli je něco.
- Takže hodně na doporučení těch kamarádů?
- Jo.
- Do kterého divadla chodíš nejčastěji?
- Nejčastěji ten Kabinet múz, tam jsou občas taky představení. Spíš tak pracovně. Ale podívat se na představení jsem teď už dlouho nebyl.
- Kdo tě do HaDi přivedl? Kromě toho, že si tam nějakou dobu pracoval.
- Mamka. A ještě právě, dá se říct, že v divadle jsem vyrůstal. Mamka tam pracovala a ještě rodinní známí. Mamka od tam pak odešla. Pracovala za barem. Právě v té kavárně, která je s tím spjatá. Tak jsem se tam nějak dostal.
- Když jdeš do divadla. Vybíráš si přímo cíleně nějaký představení nebo si necháváš doporučit kamarádama?
- No tak, přečtu si o tom něco na internetu a pak přinejhorším se domluvíím na té pokladně, co by mi doporučili. A asi co mě nejvíc zaujme.
- Když máš vybráno a jdeš, s kým nejčastěji chodíš?
- S kamarády, s přáteli nejvíc. S rodinou moc ne, to jsem nebyl dlouho. S těma kamarádama.
- Chodíte si po divadle třeba ještě někde sednout na chvíli a třeba si o tom popovídat?

- Taky. Do té kavárny, která je vedle hnedka. Vedle HaDi je kavárna Švanda, tak tam si občas sednem a povykládáme si.
- Jak moc dáš v tomhle na názory těch svých kamarádů,
- Dost. Takových aspoň 60% mě k tomu taky navnadí.
- Jak moc se s těma kamarádama názorově shduješ právě v názoru na divadlo?
- Právě, že dost, protože když se to líbí většinou jim, tam mě často taky, relativně. Jednom občas se nezhodnem v něčem.
- Vybavíš si nějaký hodně silný zážitek spojený s divadlem? Pozitivní i negativní.
- No, tak teď jste mě dostala. Já jsem byl rád, že jsem loni pracoval v tom kolektivu. Tak to mě bavilo právě na tom. Žádněj konkrétně velkéj zážitek upřímně nemám. Zas mám rád práci v tom kolektivu.
- Stalo se ti, že by tě nějaká hra nebo představení nějak nadchlo nebo naštvalo?
- Tak představení se mi určitě líbí pár. Ale teď na těch novějších jsem nebyl právě moc. A nadchlo mě třeba „Doma u Hitlerů“ v HaDi a „Indián v ohrožení“. Tak ty jsou pro mě favority.
- Měl si už někdy chuť z divadla odejít.
- Ne. Občas se to stalo, když už to bylo takový zdlouhavý, že to bylo třeba tři hodiny. Ale pak se zas zkomplikovalo, že to bylo zajímavější a dalo se to.
- Myslíš, že bys to někdy i udělal, kdyby tě to představení štválo nebo bylo tak dlouhý, že už by se to nedalo vydržet...myslíš, že bys odešel?
- Tak kdybych seděl uprostřed, tak bych to nějak vydržel. Tak hrozný představení to zas nemůže být. A kdybych seděl na tom kraji a bylo to fakt špatný, že jako hodně špatný, tak bych se nenápadně vytratil. Ale asi bych to neudělal spíš.
- Neudělal bys to, protože ti to přijde nějaké neslušné?
- No. Ti herci se tam snaží, třeba je to pro ně výkon. Mě by to třeba naštválo být hercem a vidět odcházet lidi.
- Setkal si se někdy s reakcí publika, která se ti zdála nevhodná?
- Ani ne. Ne...nesetkal.
- Ani třeba to odcházení?
- Ne, to jsem taky neviděl, že by někdo odcházel. Možná když je tam přestávka, tak že by...o té přestávce...
- ...se někdo vytratil. I když v HaDi je to těžký, protože by se muselo jít přes scénu. A v jiným divadle taky ne?
- tichý souhlas... To jsem byl v MdB a tam si to už vůbec nedokážu představit.

- Do jakých jiných divadel chodíš? Říkal si, že do MdB.
- Reduta, tam jsem byl.
- A třeba v jiných městech? Byl si v nějakém divadle?
- Byl. To jsem byl jako herec a ne divák. Ve sboru takovým. A to nevím teď to město.
- Se školou chodíváte občas?
- Na základní škole jo. A teď už moc ne. Nějak extrémně se na to nehledí, na té střední. Takže občas. Třeba muzeum a spíš se chodí do města s tou třídou.
- Takže divadlo se moc nepěstuje. Jak moc je pro tebe důležité jak se ti lidi v tom divadle oblékají, anebo jak se oblékáš do divadla ty sám?
- Taky záleží, kam jdu. Do toho MdB by to slušelo nějakou košili aspoň nebo nějaké to společenské oblečení. Do toho HaDi, to je takové experimentální, takže tak normálně. Tam mně to moc nevádí, jak jsou oblečení lidé.
- Nesetkal ses s nikým, kdo byl strašně oblečený nebo to nějak přepísknul?
- Ne.
- Jak bys charakterizoval publikum HaDi? Věkově, vzděláním...
- Střední věk, od těch 20 – 30. A ti mladší a ti studenti tam chodívají dost. Občas tam jdou na ty premiéry i starší lidé. Jsou tam pozváni ti vyšší, důležitější. Ty známější osoby třeba. Dost tam chodí jamáci...takže bych řekl, že tam víc chodí studenti.
- Když máš jít do toho divadla, ve kterém tom publiku se cítíš líp? V tom MdB nebo v tom HaDi?
- V tom HaDi mě to přijde takový kamarádský, působí to tak na mě. V tom MdB už musí být nějaká úroveň.
- Je ti příjemnější jeden typ nebo ti nevádí oba dva?
- Spíš to HaDi je mi bliž, je to takové kontaktní, takový kolektiv.
- Chystáš se v téhle sezóně ještě zajít do divadla?
- Právě, že ne. Teď jsem delší dobu nebyl. Právě to mám dost nabitě, jak jsem na té střední ještě.
- Cos naposledy viděl?
- Naposledy...naposledy...„Rape me“ nebo „Extáze“ nevím teď.
- Co ti z toho posledního představení utkvělo v hlavě? Nebo z toho, na které si vzpomínáš?
- Nejvíc mám v hlavě ty představení, který se mi nejvíc líbily. „Doma u Hitlerů“ a ten „Indián“, právě.
- Co se ti na tom líbilo?

- Třeba na „Indiánovi“ tam je to hodně s těmi diváky. Ze začátku se spolupracuje a pak je to takové fakt divadlo, jako že představení. A je to taková komedie. Mám radši komedie teda. Mám je asi nejradši.
- Máš nějakýho oblíbenýho autora, režiséra nebo herce? Kohokoliv.
- Konkrétně v HaDi, tam si jich asi pamatuju nejvíc těch herců. Tak třeba toho Arnošta Goldflama, ten udělal toho Hitlera. To se mi líbí dost. A mají to tam docela dlouho, myslím, že snad už pět let. To představení se drží. Pak ten Marián Amsler nedělá špatné představení. A Havlica.
- Vybíráš si třeba to představení i podle toho, že tam vidíš známé jméno?
- Jo, to taky preferuju. Taky to na mě zapůsobí.
- Slýcháš nějaké ohlasy na HaDi? A odkud?
- V těch kavárnách se občas taky propírá. Jinak asi nikde žádnou kritiku nebo něco takového.
- Jsi taky filmový fanoušek?
- Jo.
- Máš nějaké favority?
- Mám rád taky komedie. Akční. I ty intelektuální, artový věci.
- Vzpomeneš si na nějakého tvůrce, herce, kterého máš rád?
- Mám rád z herců Johnnyho Deppa a Brada Pitta. A z režisérů je to James Cameron a Spielberg. A Tarantino.
- Stalo se ti někdy, že bys třeba četl knihu nebo viděl film a pak šel na představení, které zpracovává stejnou látku? Nebo, které je podle té knižní předlohy?
- Právě jsem většinou prvně viděl film, to je docela odlišný. Protože ta knížka je většinou lepší a pak si to člověk nedokáže představit podle té knížky, když viděl ten film. Takže jsem moc knížek nečetl. Těch filmových nebo spjatých s představením.
- A ani s divadlem?
- tiché přitakání...
- To máš radši, film nebo divadlo? A proč?
- Tak v tuhle chvíli by to byl asi film. Proč? No, je tam troška rozdíl. Ani nevím, jak bych to řekl. Mám k tomu teď blíž.
- Může to být i tím, že ten film je dostupnější než to divadlo? Časově i finančně. Jsou tam i tyhle důvody, myslíš?
- Taky, taky.
- Když máš ten volný večer, co uděláš spíš, pustíš si film nebo půjdeš do divadla?

- V tuhle chvíli bych si pustil film, protože je to doma. Pak se nikam nemusí jít. Když je zas ta příležitost, že nás jde víc, parta, tak bych určitě zašel radši do divadla. Záleží na té domluvě. Když nikdo nikde, tak film doma a když se domluvíme, tak to divadlo.
- Přijde ti nabídka divadel v Brně něčím zajímavá? Nebo nechybí ti tady něco v té nabídce?
- Ani ne. Tady je od všeho trochu. Opera, balet až po ty komedie a tady ty jiné žánry.
- Máš něco, co chceš dodat?
- Těším se, až zas půjdu do divadla. Má tam být nějaká premiéra, takže možná, že bych zašel.